

„Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.”

(Herb.13:8)

Kiertokirje

Joulukuu 2011

Rakkaat veljet ja sisaret Jeesuksessa Kristuksessa, oikein sydämellisesti tervehdin teitä kaikkia vuodenloppuna 2011 ja yhdistän siihen siunauksentoivotuksen tulevalle vuodelle 2012. Sallikaamme Jumalan Sanan puhua meille valtavalla tavalla:

„Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole „on” ja „ei”. Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen „on” ja „ei”, vaan hänessä tuli „on”. Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä „on”; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden „amen”, Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme. Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme” (2Kor. 1:18-22).

„Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Abrahamille, vannoi hän itse kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vannoa, ...”

„Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla, ...” (Hebr. 6:13+17).

Jumala on tullut kaiken sen takaajaksi, mitä Hän on suunnitellut, mitä Hän on luvannut, mitä Hän on sanonut ja antanut julistaa sanansaattajiensa kautta. Niin, Jumala on myös minun takaajani, että Hänen Sanansa minun suussani on ehdoton Totuus niin kuin Elian kohdalla (1Kun.17:24) ja niin kuin Paavalin kohdalla (1 Tess. 2:13) ja myös Pietarin kohdalla (1Piet. 1:25) — niin, kuin se on Hänen suustansa lähtenyt (Jes. 55:10-11). Enemmässä kuin kahdeksassatuhannessa saarnassa, jotka minä olen pitänyt puolenvuosisadan palvelustehtäväni aikana, minä en ole milloinkaan sanonut: „Se voisi olla niin tai näin”, vaan Jumalan Sana on aina ollut Kyllä ja Amen! Milloinkaan se ei ollut „kyllä ja ei”. Lupaus kaikille Jumalan lupauksille on „Hänessä” — meidän

Herrassamme, julistuksen keskipisteessä: Kristuksessa, meidän rakkaassa Lunastajassamme. Sentähden me painotamme sen vielä kerran: „*Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä „on;...”*”, jotta myös meidän kauttamme voi seurata amen — täyttymys. Amen merkitsee: Niin se olkoon.

Koko lunastussuunnitelma on perustettu lupauksille, alkaen 1 Moos. 3:15, että Jumalan siemen tulisi ja tallaisi käärmeen päin. Täytetyssä lunastuksessa tapahtui, mitä edeltä sanottiin: „...*jos Hän asettaa elämänsä vikauhriksi, on Hän näkevä siemeniä ja elävä kauan ja Herran tahto on toteutuva Hänen kauttansa*” (Jes. 53:10) ja „*Hänen siemenensä on palveleva Häntä*” (Ps.22:31). Jokainen Jumalan lupaus toteutuu totisten uskovien kautta, jotka ovat Hänen siementään, ja se Jumalan kunniaksi.

Aabraham uskoi jokaisen lupauksen, jonka Herra Jumala antoi hänelle, koski se sitten Kanaanin maata tai kansojen siunausta (1Moos. 12:2-3; 1Moos. 15:5) tai erityistä lupaus viittauksella Iisakkiin: „*Ja hän sanoi: „Minä palaan luoksesi tulevana vuonna tähän aikaan, ja katso, vaimollasi Saarella on silloin oleva poika.*’ ” (1Moos. 17:21; 1Moos. 18:10).

Jokaisen lupauksen jälkeen voisi olla kirjoitettuna isoin kirjaimin: „**AABRAHAM USKOI JUMALAA, JA SE LUETTIIN HÄNELLE VANHURSKAUDEKSI**” (1Moos. 15:6; Room.4:3).

Paavali on tehnyt siitä yhteenvedon näin Gal. 3:8:ssa: „*Koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: „Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi’.*”

„...*eivät ne, jotka lihan puolesta ovat Aabrahamin lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan Aabrahamin jälkeläisiksi*” (Room. 9:8).

Kristikunnassa yli kaksi miljardia ihmistä uskoo Jumalaan omalla tavallaan. Mutta kysymys kuuluu: Kuka uskoo Jumalaa? Kuka uskoo, mitä Jumala on sanonut? Mitä Hän on luvannut? Kuka uskoo jokaisen sanan? Ainoastaan, kun Herra puhuu meille henkilökohtaisesti Sanan saarnan kautta, josta usko tulee, ja paljastaa meille lupaukset, meillä on elävä yhteys Häneen ja olemme yhteydessä Häneen Pyhässä Hengessä. Silloin me todella uskomme Häntä, koska meidän uskomme on ankkuroitu Hänen Sanaansa, Hänen lupauksiinsa.

Paavali kirjoittaa edelleen 2Kor. 1:ssä ja viittaa kaikkiin totisiin uskoviin: „*Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät — tämä kuuluu vahvistuksena sille — on Jumala ...*” (Jae 21). Siis lupaus, sitten usko, joka meidän kauttamme johtaa täyttymykseen. Ehdottoman luja perustautuminen Kristukseen ja sitten Hengen voitelu, joka opettaa meille kaiken, kuuluvat yhteen (1Joh. 2:20-27).

Mutta tässä kohden ei ole kyse jostakin voitelusta, niinkuin se on ymmärretty helluntai-karismaattisessa liikkeessä, jossa tällä hetkellä on maailmanlaajuisesti 550 miljoonaa ihmistä kaikissa kirkoissa, ja katsotaan aidoksi

hengenvaikutukseksi. Veli Branham on puhunut saarnassa „Lopunajan Voidellut” kolmesta ruumiin, hengen ja sielun alueesta ja on nostanut esiin, että ihminen voi vastaanottaa Pyhän Hengen toisella alueella, ilman että on uudestisyntynyt ja pelastettu sielussa. Hän viittaa siinä kohden Matt.5:45:teen, missä sanotaan, että Jumala antaa auringon paistaa pahoille ja hyvälle ja sateen langeta vanhurskaitten ja väärin ylle. Jumalan Henki on todella vuodatettu kaiken lihan ylle (Joel 3:1) ja leijuu niin kuin

luonnollisen luomakunnan yllä (1Moos. 1) helluntaista asti ihmiskunnan yllä. On kyse siemenestä, ja hengellinen siemen on Sana (Mark. 4:14-20; Luuk. 8:11). Sanasiementä ei istuteta hengen alueelle vaan sieluun. Sanassa on elämäni, joka nousee esiin. Jokainen siemenhän tuo esiin omaa lajiaan. Hyvä siemen ovat Jumalan valtakunnan pojat (Matt. 13:36-39), ja he uudestisyntyvät Jumalan Hengestä, ovat sillä täytetyt, sen opettamia ja johtamia koko Totuuteen (Joh. 16:7-15).

Viittauksella Matt. 24:23-26:een veli Branham toi hyvin selvästi esiin, että se on Pyhä Henki, joka nyt toimii, johon myös väärät profeetat ja kristukset vetoavat. Lopunajan voidellut ovat antava sellaisen raamatullisen vaikutuksen, että Herran täytyi ilmaista varoitus: „Sillä väärää kristuksia ja väärää profettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista valitukin” (Matt.24:24). Oikeutettu kysymys kuuluu: Ovatko he Jumalasta syntyneitä? Ovatko he uudestisyntyneitä (1Joh. 5:18-21)? Vai ovatko he väärä omassa luonteessaan, omassa opissaan ja oman perinteensä mukaisella väärällä tiellä ja tulkitsevat jokaisen Sanan omavaltaisesti? Tässä tapauksessa käy toteen vielä tänä päivänä se, mitä Herra aikanaan sanoi kirjanoppineille: „Minkätähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani. ...Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta” (Joh.8:43+47).

Jeesuksen Kristuksen todellinen seurakunta, jonka Hän itse on lunastanut (1Piet. 3:18) ja jonka Hän itse on rakentanut (Matt. 16:18), palaa takaisin alkuun, Sanaan, jota on helluntaista asti julistettu (Apt.2), oppiin, joka lähti

Jerusalemista, Siionin vuorelta (Jes. 2:3; Apt.2). Todella — niin se täytyy joka kerta painottaa yhä uudelleen — esikoisten seurakunnassa (Hebr. 12:23) ensimmäinen ja viimeinen saarna, ensimmäinen ja viimeinen kaste, ensimmäinen ja viimeinen hengenkaste, kaikki hengenlahjat, kaikki hengenhedelmät, kaikki palvelustehtävät ovat oleva samanlaisia. Kaikki asetetaan takaisin alkuperäiseen tilaan. Jokainen oppi, jokainen käytäntö, jotka Raamatussa todistetaan, ovat ikuisesti malli uusitamentilliselle seurakunnalle (Apt.2:42), sillä Jumalan Sana pysyy iankaikkisesti (Jes. 40:8; 1Piet.1:25).

Johdantosanamme lopussa Paavali vielä kerran nostaa esiin Hänet, meidän Herramme: „...*joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi sydämiimme.*” Hänet, joka on sinetöity, ei ole siis voideltu toisella alueella, vaan on saanut Hengen sieluun, sydämeen asetettuna. Sinetöiminen voi tapahtua vain, kun me olemme ottaneet Totuuden Sanan uskossa vastaan: „*Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti*” (Ef.1:13). Se pätee aina ja iankaikkisesti ja on peruuttamaton.

„*Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen.*” (Joh. 16:13). Siis ei ole vain kyse voitelusta, vaan sisäänjohtamisesta koko Totuuteen Pyhän Hengen kautta.

„*Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä*” (1Joh. 5:20).

Ja vain näin me tunnistamme, mitä Joh.3:34:ssä on sanottu: „*Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.*”

Hän, jonka Jumala lähettää, ei puhu mitään tulkintoja, vaan Jumalan pyhää, virheetöntä Sanaa alkuperäisyydessä, ja kaikki, jotka ovat Jumalasta, kuulevat ja uskovat, mitä ja miten kirjoitukset sen sanovat. He ottavat lopullisesti pätevän varoituksen vakavasti eivätkä lisää mitään Jumalan lukkoonlyötyyn todistukseen eivätkä myöskään ota siitä mitään pois (Ilm. 22:18-21).

Aabraham uskoi ja totteli Jumalaa ja sai ympärileikkauksen (1Moos. 17: 10-13) liiton merkiksi, uskonvanhurskautensa sinetiksi (Room. 4:11). Siihen aikaan se oli ympärileikkaus ruumiissa, nyt se on sydämenympärileikkaus: „...*ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa...*” (Room.2:29).

1Kor. 9:1-3:ssa Paavali puolustaa apostolinvirkaansa ihmisenä, joka on nähnyt Herran Jeesuksen, ja huudahtaa totisille uskoville: „*Ettekö te ole minun tekoni Herrassa?*” Hän oli julistanut heille Sanaa kutsumuksensa mukaisesti ja kirjoittaa edelleen: „*Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa. Tämä on minun puolustukseni*

niitä vastaan, jotka asettuvat minua tutkimaan.” Tämä on myös minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat minua tuomitsemaan.

Sinetti painetaan dokumentin, todistetun asiakirjan päälle. Se ei siis ollut mikään tahansa seurakunta, vaan Jeesuksen Kristuksen seurakunta, joka oli syntynyt Jumalan hänelle antaman apostolinviran kautta ja sai kantaa sinettiä.

2Tim.2:19:ssä apostoli puhuu sinetin päällekirjoituksesta perustuksessa, jolle seurakunta on pystytetty: „*Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: ‚Herra tuntee omansa‘, ja: ‚Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee‘.*”

Jumalan sinettiä, sinetöintiä kantavat siis ainoastaan valitut. Vain he ottavat vastaan palvelustehtävän, jonka Jumala on asettanut; ainoastaan he kulkevat uskonkuuliaisuudessa koko tien Jumalan kanssa loppuun asti.

Näin sanoo Herra: „*Minä asetan sinetöinnin, sinetöin todistuksen opetuslapsiini!*” (Jes.8:16; saks. käännös).

Salaperäinen kirja Ilm. 5:1:ssä oli sinetöity seitsemällä sinetillä: „*Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun.*” Sinetit murrettiin ja sisältö tehtiin tiettäväksi paljastamisen kautta. Kuitenkin vain he, jotka sinetöidään, ovat ymmärtävä kaiken oikein Hengen paljastamisen kautta. He ovat todellisia opetuslapsia. Se on se erityisyys meidän ajassamme, ja siihen yhdistettynä tapahtuu uloskutsuminen, erottuminen, valmistuminen ja ennalleenasettaminen. Tämä on myös sinetöimisen aika lupauksen Hengellä, sinä aikana kun viimeinen profeetallinen sanoma kulkee.

Tämä sanoma kulkee nyt, ja kaikki, joilla on korva, kuulevat, mitä Hengellä on sanottavana seurakunnille. He muodostavat voittajajoukon, joka perii kaiken, on vieläpä istuva Lunastajan kanssa Hänen valtaistuimellaan ja on jakava kuninkuuden Hänen kanssaan (Ilm.3:21). Myös tämä lupaus on Kyllä ja Amen.

Ensiksi siis lupauksen Sana kulkee lupauksen lapsille, sitten vaikuttaa lupauksen Henki ja lopuksi seuraa sinetöiminen.

Jo Vanhassa Testamentissa Jumala on täyttänyt lupauksensa Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille. 5Moos. 9:5:ssä me luemme: „*Et sinä vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan heidän maatansa omaksesi, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa heidät sinun tieltäsi ja täyttääksensä, mitä Herra valalla vannoen on luvannut sinun isillesi Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille.” (5 Moos. 9:5).*

Joos. 23:14:ssä kehoittaa Joosua kansaa hyvästiksi: „*Koko sydämenne ja sielunne tietäköön, ettei ainoakaan kaikista niistä teitä koskevista lupauksista, jotka Herra, teidän Jumalanne, on antanut ole jäänyt täyttämättä; kaikki ovat toteutuneet teille, ei ainoakaan niistä ole jäänyt täyttämättä.”*

Salomo huudahti rukouksessaan Tempelin vihkimisessä: „*Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka kädellensä on täyttänyt sen, mitä hän suullansa*

puhui minun isälleni Daavidille, ...”,Ja Herra on täyttänyt sanansa, jonka hän puhui: minä olen noussut isäni Daavidin sijalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin Herra on sen luvannut, ja minä olen rakentanut temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle.” (1 Kun. 8:15+20).

Vanhan Testamentin päälupaus oli tietenkin ilmoitus, että Lunastaja tulisi. Niin on kirjoitettu esimerkiksi Jes. 7:14:ssä: „*Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel, „Jumala meidän kanssamme’.*” Kun sitten aika oli täyttynyt, ja Maria sai ilmoituksen, että hänet oli valittu sitä varten, silloin hän sanoi: „*Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan.*” (Luuk.1:38).

Elisabet, Johanneksen äiti, vahvisti sen, Jumalan Hengen kautta innoitettuna: „*Autuas se, joka uskoi, sillä se lupaus on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!*” (Luuk.1:45).

Sakarias ei voinut ensin uskoa, kun enkeli toi hänelle sanoman, että hänen ja hänen vaimonsa Elisabetin tuli olla tienvalmistajan vanhemmat. Kuitenkin myös hän lopulta tunnisti, että Jumalan Sana täyttyi, ja hän puhui Pyhällä Hengellä täytettynä profeettalliset sanat: „... — *niin kuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhään profeettainsa suun kautta — ...*” (Luuk.1:67-80).

Uusitamentillisen seurakunnan perustamispäivänä, kun Pyhän Hengen vuodatus tapahtui, Pietari selvitti paikalle kiiruhtaneelle joukolle tapahtuneen: „...*tämä on se, mikä on sanottu profeetta Joelin kautta: „Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat’.*” (Apt.2:16-17).

Kyllä, Jumalan lupaukset pysyvät; ne eivät ikinä horju: vertavuotavana Jeesus on sinetöinyt sen, minkä Hän Sanassa lupaa. Kaikki Jumalan lupaukset ovat Kyllä ja Amen, ja me saamme nyt olla osalliset siihen, mitä Jumala on meille luvannut. Päälupaus on Jeesuksen Kristuksen takaisinpaluu, niin kuin se on ilmoitettu meille Joh. 14:1-3:ssa. Täytetyn lunastuksen jälkeen on Jeesus Kristus mennyt ylös taivaaseen, on valmistanut meille paikat ja on palaava takaisin samalla tavalla, kuin Hän on mennyt sinne (Apt. 1:9:11).

Kristuksen takaisinpaluu ja kaikki, mitä siihen kuuluu, on sentähden myös meidän pääaiheemme. Paavali kirjoittaa Hengen johdattamana, ja tänä päivänä se on meille suunnattu: „*Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen.* Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on myös sen tekevä.” (1Tess. 5:23-24). Amen!

Totisille uskoville, sinetöidyille, jotka odottavat ruumiinmuuttumista, on kuitenkin myös suunnattu vakava kehoitus: „*Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään*

saakka. *Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiisiä, anteeksiantavaisia toinen toisillenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteenksi antanut.*” (Ef. 4:30-32).

Lahjoittakoon uskollinen Herra ja Lunastaja meille kaikille sen, että me koemme siten täydellisessä yksimielisyydessä ja sopusoinnussa Jumalan ja Jumalan Sanan kanssa, mutta myös toinen toistemme kanssa ja toinen toistemme kesken täydellisessä Jumalan rakkaudessa täydellistytämisen ja olemme osalliset ylöstempaukseen.

„Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeettallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi, Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen. (Room. 16:25-27).

Kuka on uskonut meidän sanomamme?

(Jes.53:1; Room.10:16; 1Joh. 1:5)

Viimeinen sanoma julistetaan nyt kaikille kansoille uskonkuuliaisuuden aikaansaamiseksi. Se tapahtuu, niin kuin Paavali kirjoittaa profeettallisten Kirjoitusten perustuksella (Room. 1:1-7). *„Ja sitä lujempi on meille nyt profeettallinen sana...”* eikä salli lisäksi mitään omavaltaista tulkintaa. Niin sen Pietari tuo esiin tekstissään, jossa on kyse Kristuksen takaisinpaluusta (2Piet. 1:16-21).

Sitä ennen täyttyä erityinen lupaus Mal. 4:5:stä: *„Katso minä lähetän teille profeetta Elian, ennekuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä.”* Meidän Herramme vahvisti sen, ja samanaikaisesti Hän painotti sitä, mitä sen kautta tapahtuisi: *„...ja asettaa kaikki kohdalleen.”* (Matt. 17:11; Mark.):12). Tässä meillä on kaksinkertainen NÄIN SANOO HERRA, Matteuksen ja Markuksen todistamana. Myöskään tämä lupaus ei ole Kyllä ja Ei, vaan Kyllä ja Amen! Kuitenkin vain heille, jotka uskovat Kirjoitusten mukaisesti, se paljastetaan, ja vain heillä on oleva osallisuus täyttymykseen. Se, mitä Paavali aikanaan on kirjoittanut, pätee vielä tänä päivänä: *„Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jännös armon valinnan mukaan.”* (Room. 11:5).

Me olemme yhä uudelleen viitanneet lainauksiin, joissa veli Branham toistaa tarkan sanamuodon, niin kuin se on hänelle tullut 11.kesäkuuta 1933 Herran suusta, nimittäin että sanoma edeltäisi Kristuksen toista tulemusta. Se oli valtava kokemus liittyen hänen lähettämiseensä ja on suorassa yhteydessä Jumalan pelastussuunnitelman ja Kristuksen takaisinpaluun kanssa. Yhä pätee

Sana: „*Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleensa profeetoille*” (Aam. 3:7)

Sama profeetta Malakia, joka profetoi tienvalmistajasta Johanneksesta (3:1), on myös profetoinut viimeisestä profeetasta, joka astuisi esiin pelastuspäivän lopussa, ennekuin suuri ja peljättävä Herran päivä tulisi (4:5-6). Tämä on valtavaa, ja meidän Herramme itse on sen vahvistanut. Myös tämä lupaus on Kyllä ja Amen.

Jumala on ottanut sanansaattajansa luoksensa, jotka Hän lähetti Vanhassa ja Uudessa Testamentissa, kuitenkin heidän todistuksensa ja sanomansa on jätetty meille luettavaksi Raamatussa. Myös veli Branham on jumalallisen kutsun mukaisesti täyttänyt tehtävänsä, ja kaikki se on paljastettu, mitä Jumalalla oli meille sanottavana. Hänet kutsuttiin pois ihmisenäkökulmasta katsottuna yhtäkkiä ja odottamatta niin kuin Johannes Kastaja; kuitenkin se työ, mikä hänellä oli tehtävänä, oli loppuun saatettu. Paljastettu Sana mukaansa sulkien Jumalan valtakunnan salaisuudet aina sinettien avaamiseen asti on jäänyt meille. Siten myös viedään eteenpäin veli Branhamin kotiinmenon jälkeen suoran kutsumisen perusteella koko Jumalan pelastusneuvopäätöstä jumalallisena pelastussanomana. Julistus pitää sisällään sekä evankelisen että opetuksellisen ja profeettallisen osan. Näin katsottuna julistetaan nyt Jeesuksen Kristuksen „täysi evankeliumi” viimeisenä sanomana ennen Kristuksen takaisinpaluuta todistukseksi kaikille kansoille (Matt.24:14)

Se on herätyshuuto, joka on suunnattu kaikille neitsyille, jotka odottavat Yljän tuloa: „*Katso, Ylkä tulee! Menkäämme Häntä vastaan!*” Se on uloskutsuminen: „*Te, Minun kansani, tulkaa ulos älkääkää koskeko mihinkään saastaiseen*” (Jes.52:11; 2Kor.6:17-18). Tämän viimeisen sanoman ovat uskova kuitenkin vain viisaat neitsyet kristallinkirkkaalla tavalla, lisäämättä myös siihen vähäisinkään tulkintaa. He yksin ovat ne, jotka uskovat kaiken niin, kuin Kirjoitukset sanovat. Jumalallisen paljastamisen kautta heidät johdetaan täyttymykseen. He ovat oleva valmiit ja menevät Yljän kanssa sisään häätaterialle. (Matt.25:10).

Tarkka paikoilleenasettaminen

Mihin se kuuluu, minne se on pelastushistoriallisesti oikein paikoilleen asetettava, kun Herra sanoo: „*Silloin on kymmenen neitsyen kaltainen...*” (Matt. 25:1)? Matt: 24:ssä Herra on sanonut edeltä viimeisen ajanjakson kulun. Erityisenä merkinä Hän ilmoitti vertauksessa viikunapuusta Israelin kansan takaisinpaluun isiensä maahan, lupauksen maahan. Sillä Hän halusi kääntää meidän huomiomme siihen, mikä nyt täyttyy meidän silmiemme edessä Hänen lupauksensa mukaisesti: „*Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä*” (Matt.24:33). Sitten meidän Herramme puhuu Ihmisenpojan takaisinpaluusta, vertaa tätä aikaa Nooan päiviin ja painottaa

toisen kerran: „...*niin on myös Ihmisenpojan tulemus oleva.*” Takaisinpaluussa, jota me niin kaihoten odotamme, toinen otetaan, toinen jää jäljelle (j:t 40-41). Se tapahtuu ylöstempauksen yhteydessä. Sentähden kehottavat Sanat: „*Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee*” (j:ae 42); „*Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisenpoika tulee*”(j:ae 44).

Kaikki, minkä meidän Herramme mainitsee: sodista ja sotahuudoista, nälänhädistä ja maanjäristyksistä ja kaikista synnytystuskista, jotka ovat tuleva koko maanpiirin ylle, täytyvät nyt meidän silmiemme edessä: „...*ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat*” (Luuk.21:25). Mutta aivan samoin tapahtuu meidän ajassamme myös se, minkä Herra on sanonut aivan lopuksi Matt. 24:45-47:ssä: „*Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa?*” Tämähän on myös NÄIN SANOO HERRA, ja se koskee seurakuntaa. Jumala ei ole lähettänyt vain profeettaa varastoimaan ruokaa, niin kuin veli Branham on sen nostanut esiin kahdeksan kertaa maaliskuusta 1962 kesäkuuhun 1963, vaan Hän pitänyt huolen myös siitä, että tämä ruoka ojennetaan eteenpäin koko palvelusväelle. Tämän palvelustehtävän kautta voi koko Herran asettama palvelusväki jakaa samaa Sanaa, samaa hengellistä ruokaa. Siten on paljastettu Sana tullut meille kaikille hengelliseksi ruuaksi.

Kaikki, jotka uskovat, että veli Branhamin palvelustehtävän kanssa kaikki on mennyt päätökseen, kieltävät sen, mitä Herra on huudahtanut 11. kesäkuuta 1933 veli Branhamille, kun hän kasto i Ohio-joella, taivas avautui ja yliluonnollinen valo kaikille näkyvänä tuli alas: „*Niin kuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta.*” He uskovat keksityn, väärennetyn version, jossa ei ole enää puhetta „sanomasta”: *Niin kuin Johannes Kastaja on edeltänyt Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinä olet edeltävä Kristuksen toista tulemusta.*” Sentähden he torjuvat hänet, joka kantaa sanomaa, ja hylkäävät sen, mitä Jumala parhaillaan tekee, elävät menneisyydessä ja menevät yhdestä eksytyksestä toiseen, yhdestä tulkinnasta toiseen. Mutta mitä he tekevät veli Branhamin suusta lähtöisin olevilla sanoilla: „*Ei, että minä olisin edeltäjä, vaan sanoma on oleva edeltäjä.*”?

Joka kieltää sen, minkä Herra on sanonut ja mikä meille on jätetty sananmukaisesti veli Branhamin suusta, hän on joutunut saman harhaanjohtamisen uhriksi kuin Eeva. Paavali, joka 2 Kor. 11 mukaan halusi johtaa Kristuksen tykö puhtaan neitsyen — mihin myös veli Branham pyrki ja niin kuin se nyt on tapahtuva — sanoi selvästi, missä harhaanjohtaminen tulee tiettäväksi: Julistetaan jotakin muuta Jeesusta, joku toinen henki on vaikuttamassa, saarnataan jotakin toista evankeliumia. Paavali on jumalallisen

kutsumisen nojalla asettanut sellaiset ihmiset kirouksen alle (Gal.1:6-10). Huomiota herättävää on, että vain tämä yksi veli Branhamin ilmaus torjutaan. Muutoin ainoastaan kuulee: „Profeetta on sanonut! Profeetta on sanonut!” ilman että jätetään ilmaukset asiayhteyteen, puhumattakaan että asetetaan ne paikoilleen Pyhiin Kirjoituksiin. Siten heidän julistuksensa sisällöksi tehdään profeetta ja siitä syntyy toinen evankeliumi. Viisaat ottavat kaiken ja asettavat sen paikoilleen oikeaan asiayhteyteen kirjoitustenmukaisesti. He uskovat Sanan, joka oli alussa ja pysyy iankaikkisesti. He muodostavat morsiamen, joka on lunastettu veren kautta, pyhitetty Sanassa ja on Hengessä yhdistetty Kristukseen.

Siitä huolimatta myös tyhmit neitsyet ottavat huomioon Herran takaisinpaluun ja ovat vieläpä vakuuttuneita siitä, että he ovat osalliset ylöstempaukseen ja hääateriaan, mutta he menevät sen ohitse, mitä Jumala nyt tekee. Ei Johannes eikä Paavali (Apt.26:13-18) eikä veli Branham voinut sille mitään, että heidät kutsuttiin, ja että heidän palvelustehtävällään oli pelastushistoriallinen merkitys. En myöskään minä ole valinnut itselleni sitä, mitä Herra on antanut minulle tehtäväksi, ja että Hän joka kerta on puhutellut minua „*palvelijani*”: „*Palvelijani, sinun aikasi tätä kaupunkia varten on pian lopussa ... Palvelijani, älä perusta mitään paikallisseurakuntia ... Palvelijani, Minä olen määrännyt sinut Matt.24:45-47:n mukaisesti jakamaan ruokaa ...Palvelijani, nouse ylös ja lue 2Tim. 4!*” Minulle on kaikki se, mitä Hän on minulle sanonut, yhtälailla kuin se, mitä Matt. 24:45-47:ssä on kirjoitettu ja muissa paikoissa, NÄIN SANOO HERRA.

Heti sen jälkeen seuraa luvussa 25 vertaus kymmenestä neitsyestä: „Silloin — kun siis kaikki, mikä ilmoitettiin luvussa 24, tapahtuu — silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen.” Silloin, kun ruokaa jaetaan, kuuluu keskiyönhuuto: Katso, Ylkä tulee! Silloin se kaikki toteutuu, ja se tapahtuu nyt meidän ajassamme. Tämä on tärkein ajanjakso koko pelastushistoriassa ja hyvä hänen, joka ei ohita pääsyä siihen.

Kaksikymmentä päivää ennen kotiinmenoaan veli Branham sanoi saarnassaan „Ylöstempaus” herätyshuudosta: „*Se on sanoma tuomaan ihmiset yhteen. Ensín kulkee sanoma: „On aika puhdistaa lamput. Nouskaa ylös ja pankaa lamppunne kuntoon!” ...Katso, Ylkä tulee! Nouskaa ja puhdistakaa lamppunne*” (4. joulukuuta 1965).

Saarnassa „Kristuksen morsiamen näkymätön yhdistyminen” marraskuun 25:ltä 1965 veli Branham sanoi kuukautta ennen kotiinmenoaan: „Mutta tarkatkaa: Kun herätys hengellisessä morsiamessa alkaa, kun se alkaa tulla takaisin Jumalan Sanaan ja ojentautua sen mukaisesti, tarkatkaa: silloin te tulette näkemään, että sinä aikana Kirjoituksista käsin nousee sanoma ja tarttuu morsiameen ja ottaa otteeseensa nämä valitut.”

Saarnassa seitsemännestä sinetistä hän sanoi: „*Se hetki saattaa jo olla, että tämä suuri persoona, jota me odotamme, astuu esiin. Ehkä tämän*

palvelustehtävän kautta, jolla minä yritän tuoda ihmiset takaisin Sanaan, on asetettu perusta. Jos se on niin, silloin minä olen lähtevä teidän luotanne ainaisesti. Meitä ei ole kahta samanaikaisesti täällä. Jos se tapahtuu niin, silloin minä vähenen, jotta hän voi enentyä. Minulla oli etuoikeus Jumalalta nähdä tämä kehitys. Tämä on totuus.” (24.03.1963).

Tämän saarnan lopussa veli Branham rukoili: *„Sitten minä pyydän vielä, Herra, että Sinä haluat auttaa minua. Minä tulen yhä heikommaksi, Herra, ja minä tiedän, että minun päiväni ovat luetut; sentähden minä pyydän Sinulta apua. Salli minun olla uskollinen, rehellinen ja vilpittömän, Herra, että minä kykenen kantamaan sanomaa niin pitkälle, kuin se on minulle määrätty. Kun aika tulee, ja minun täytyy luovuttaa, kun minä tulen virran rannalle, jonka rantaan aallot murtuvat, oi Jumala, voikoon minulla silloin olla mahdollisuus ojentaa tämä Miekka jollekin, joka on rehellinen ja kantaa Totuutta.”* Jumala on ottanut sanansaattajan luoksensa, mutta sanoma on jäänyt meille, ja se kannetaan kaikkeen maailmaan. Hengen Miekka (Ef.6:10-20) on myös minulle uskottu.

„Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka ...” (Ilm.2:12).

„Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija” (Hebr.4:12).

23. elokuuta 1964 veli Branham puhui kehoituksen: *„Ainoa, mihin te voitte asettaa luottamuksenne, on NÄIN SANOO HERRA Raamatussa. Seurakunta, juuri siinä minä olen yrittänyt pitää teidät, lapsukaiseni. Jos jotakin tulisi tapahtua minulle, ja Jumala tulisi ottamaan minut täältä maan päältä: Pysykää Sanassa! Älkää väistykö pois tästä Sanasta! Kääntykää pois kaikesta, mikä ei pidä yhtä sen kanssa, aivan sama, mitä se on. Silloin te tiedätte, että se pitää paikkansa.”*

Viisaat neitsyet uskovat jokaisen Jumalan Sanan ja jokaisen lupauksen. Heidät johdetaan selvydestä selvyyteen, ja heillä on suora osallisuus siihen, mitä Jumala nyt tekee. Heillä ei ole vain lamput, valaisu, heillä on pääsy Hengen täyteyteen, joka johtaa kaikkeen Totuuteen. Heidän astiansa ovat täytetyt öljyllä, ja niin he tulevat menemään sisään Herramme Sanan mukaisesti hääaterialle. Kuitenkin sitä ennen, uloskutsumisen ja valmistumisen aikana, he tunnistavat opetuksellisen palvelustehtävän, joka nyt tapahtuu, niin kuin he aikaisemmin ovat tunnistaneet profeetallisen palvelustehtävän. Eihän Jumala toki ole jäänyt paikoilleen menneisyyteen, vaan on nykyisyyden Jumala.

Thomas Schmidtin todistus

Syyskuussa 2009 meillä, veli Danielilla ja minulla, oli tilaisuus tavata veli Fred Sothmann vierailulla Jeffersonvilleen. Hän oli tuona ajankohtana 93 vuotta vanha ja saimme nähdä hänet erittäin hyvässä ruumiillisessa kunnossa ja selvässä henkisessä mielialassa. Hän antoi auliisti todistuksensa Jumalan toiminnasta veli Branhamin kautta, erityisesti jumalallisen parantamisen

Veli Thomas ja veli Sothmann

lahjasta. Tämä ei epäilemättäkään ollut meidän vierailumme pääaihe.

Sen jälkeen, kun me jo jonkun aikaa olimme keskustelleet, me kysyimme veli Sothmannilta veli Frankin tapaamisesta veli Branhamin kanssa, jossa hän on ollut läsnä. Hän muisti ja sanoi, että veli Branham oli sanonut veli Frankille, että hän „tämän sanoman kanssa palaisi takaisin Saksaan”. Tämä viittasi tietenkin tapaamiseen vuonna 1958 Dallasissa Texasissa.

Meidän seuraavaan kysymykseemme tapaamisesta joulukuussa 1962, jolloin veli Branham toisti sana sanalta kutsumisen, jonka Herra on antanut veli Frankille 2. huhtikuuta 1962, veli Sothmann sanoi: „Se pitää paikkansa. Se on totta.” Hän ei vahvistanut ainoastaan kutsumisen sanamuotoa: „Palvelijani, sinun aikasi tätä kaupunkia varten on pian lopussa...” vaan hän vahvisti aivan samoin, että veli Branham myös oli sanonut: „Odota ruuan jakamisen kanssa, kunnes olet saanut lopunkin ... Ruoka on saarnoissa ääninauhoilla ...” Meille oli tämä vierailu ilo ja vahvistus, erityisesti katsottaessa odottamattomaan todistukseen tapaamisesta kesäkuussa 1958 Dallasissa.

Tämä todistus tulkoon annetuksi Jumalan kunniaksi ja palvelukoon heitä, jotka eivät vielä voi uskoa, että Herra todella on puhunut kutsumisen, joka on pelastushistoriallisesta merkityksestä. Me olemme uskoneet koko sydämestämme veljemme todistuksen myös jo ennen vierailuamme veli Sothmannin luona ja olemme tulleet runsaasti siunatuiksi hänen palvelustehtävänsä kautta kaikkina näinä vuosina. Jumala ei muutu, vaan toimii niin kuin ennen raamatullisesti todistetun mallin mukaisesti. Ottakaa vaari päivästä ja sen sanomasta!

Ei veli Frank eikä hänen kutsumisensa ole meidän todistuksemme varassa, vaan hän voi lohdutettuna Paavalin kanssa sanoa: „*Alammeko taas ,suositella itseämme’? Vai tarvinnemme, niin kuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä? Te itse olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat*” (2Kor.3:1-2).

Kohtaaminen seurauksineen

Se oli kesäkuun 12. päivänä 1958 suuren konferenssin aikana Dallasissa Texasissa, jonka Gordon Lindsay oli valmistanut, kun minä halusin keskustelua veli Branhamin kanssa, niin kuin siitä jo siellä täällä on kuvattu. Veli Thomas on kuullut todistuksen veli Branhamin lähiystävän suusta, joka oli tuolloin siellä läsnä. Keskustelun lopussa veli Branham sanoi minulle: „**Herra siunatkoon sinua ja olkoon sinun kanssasi!**” Kun hän tuona iltana astui korokkeelle, hän sanoi: „**Juuri äsken eräs mies Saksasta on asettanut käsivartensa minun ympärilleni. Siellä meillä oli keskimäärin kymmenentuhatta kääntymystä joka ilta, siis viisikymmentätuhatta viitena iltana.**”

Täällä kuten siellä olivat kokoukset Jumalan läsnäolossa. Tuhannet kokivat uudelleen mukana sen, mitä Raamatussa kuvataan. Karlsruhen kokouksista lähtien elokuussa 1955 minä tunsin itseni mitä läheisimmin yhteenliitettyksi veli Branhamin kanssa. Hänen sanansa keskustelun lopussa Dallasissa „**sinä olet palaava tämän sanoman kanssa takaisin Saksaan**” olivat minulle pyhä käsky. Minähän olin muuttanut Kanadaan, olin aloittanut siellä uudestaan, olin juuri ostanut talon. Mutta tämän ilmauksen jälkeen, että minä palaisin sanoman kanssa takaisin Saksaan, minä olen purkanut kaikki teltat ja olen vielä samana vuonna perheeni kanssa mennyt takaisin Saksaan.

On paljon kerrottavaa minun puolivuosisataisesta Herralle tekemästani palvelustehtävästäni. Tärkein kokemus minulle oli kutsuminen 2. huhtikuuta 1962, jonka uskollinen Herra antoi tulla minun osakseni. Se ei ollut Kyllä ja Ei, vaan se on ja pysyy „Kyllä ja Amen, NÄIN SANOO HERRA”. Kuitenkin minä olen tietoinen vastuusta, mikä siihen liittyy. Minä olen käyttänyt hyväksi ajan päivin ja öin, olen saarnannut, kääntänyt, kirjoittanut, olen kantanut viimeisen sanoman henkilökohtaisesti yli 150 maahan.

Minä suoritan tehtäväni, niin kauan kuin Herra sen tahtoo ja lahjoittaa armon sitä varten. Minä olen julistava Puhtaan Sanan (2Tim. 4:1-5) ja ojentava Jumalan kansalle hengellisen ruuan, jakamalla kaiken, mikä on jätetty meille (Matt.24:45-47). Niin kuin Paavali aikanaan mainitsi Silvanuksen ja Timoteuksen työtovereikseen, jotka julistivat samaa Sanaa, niin myös minä nyt saan lukea mukaan kaikki veljet koko maailmassa, jotka julistavat samaa Sanaa, samaa sanomaa, samaa raamatullista oppia ja jakavat hengellistä ruokaa minun kanssani. Morsian kuulee ja uskoo ja valmistautuu.

Lopunajantapahtumat

On suuri joukko Raamatun paikkoja, jotka puhuvat tästä erikoisesta ajanjaksosta. Siihen kuuluvat aihe vääramielisyydestä, joka lisääntyy yhä enemmän, levottomuudet kansojen keskuudessa ja neuvottomuus, joka vallitsee

kaikkialla. Kaikki huutavat ratkaisuja, kuitenkin näyttää siltä, että niitä ei ole kenelläkään. Niin monia korkeimman tason konferensseja, kuin tänä vuonna on ollut, ei ole vielä milloinkaan tapahtunut. Aihe, joka kaikkein eniten askarruttaa, on kansainvälinen finanssi- ja talouskriisi. Kuka on milloinkaan kuullut, että kokonaiset maat ovat tulleet maksukyvyttömiksi, monet pankit täytyi sulkea? Kaikki kansat vedetään mukaan ratkaisujen etsimiseen, myös Venäjä ja Kiina. Kaikki maathan ovat toinen toistensa varassa, erityisesti ne ovat taloudellisesti riippuvaisia toinen toisistaan.

Nyt on myös Vatikaani pyytänyt puheenvuoroa. Se vaatii jonkun kansainvälisen maailmantarkastusviraston, „maailmankeskuspankin” luomista, kontrolloimaan finanssimarkkinoita. „Nykyisten sukupolvien täytyy nähdä, että on olemassa uusi maailmanlaajuinen dynamiikka universaalien yhteishyvän toteutumiseen”, se on kirjoitettu paavillisen rauhanneuvoston dokumentissa, ja edelleen: „Baabelin tornin henki oli eilen. Nyt on ‚helluntain henki’ radiossa kuulutettu, ‚yhdessä ihmiskuntaperheen’ henki” (Radio Vatikaani, 24. lokakuuta 2011).

Profeetta Danielin mukaisesti viimeinen maallinen valta on „nielaiseva” koko maapallon ja on pakottava ykseyteen. Nyt tulee pelastussuoja toinen toisensa perään, kunnes loppujen lopuksi kaikki on koottu yhteen yhden suuren suojan alle: maailmantalous, maailmanhallitus, maailmanuskonto — kaikkialla on tilaa kaikille.

Vain lunastetut, totinen Jeesuksen Kristuksen seurakunta pysyy Korkeimman suojan alla (Ps. 91) ja Hänen Totuutensa on heidän suojansa (Ps.40:12). Maailmassa on kyse enää ainoastaan petoksesta, sillä kaikki valtahan maan päällä on alistettu tämän maailman ruhtinaan alaisuuteen ja on pahan vaikutuksen alla. Kuitenkin Jumalan lupauksen mukaan on kaikkivaltias Jumala tuova omiensa kohdalla iankaikkisen oikeuden voimaan: „*Ja minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden vaa’aksi,*” (Jes.28:17). Ja niin kuin Dan. 7:26-27:ssä on kirjoitettu, taivaan Jumala on pystyttävä viimeisen maailmanvaltakunnan aikana oman valtakuntansa ja kuningasvalta on alkava (Ilm.11:15). Se aika on lähellä, aika on siinä!

Lähetystyökuvaus syys-, loka- ja marraskuulta 2011

Tässä yhteenveto lähetysmatkoistani kuluneiden kolmen kuukauden aikana:

10. ja 11. syyskuuta meillä oli erityiset kokoukset Donetskissa Ukrainassa, joihin otti osaa monet veljet ja sisaret ympärillä olevista maista, jotka puhuvat tai ymmärtävät venäjää. Veli Paul Schmidt on seurannut minua ja oli minun kääntäjäni.

17. ja 18. minä saarnasin Lyonissa, jonne monet veljet ja sisaret tulivat yhteen myös muista eurooppalaisista maista. Jumala on siunannut valtavasti.

9. lokakuuta meillä oli erityisen siunattu kokous Roomassa, johon eri ryhmät koko Italiasta ottivat osaa.

12.— 22. lokakuuta minä vierailin joissakin seurakunnissa Phom Penhissä, Kambozassa, ja Ho Chi Minhin kaupungissa Vietnamissa. Se oli minun toinen vierailuni näissä maissa. Saarnat käännettiin, nauhoitettiin ja monistettiin kulloinkin maankielelle. Niin on eteenpäin antamisen kautta jälkivaikutus uskovien keskuudessa näissä maissa taattu.

Tämän matkan päätös oli Filippiineillä. Manilassa meillä oli erityinen veljeskokous, johon osallistui yli 30 sanoman saarnaajaa.

29. lokakuuta tapahtui pitkähkön tauon jälkeen jumalallisen rakkauden täyttämä, harmoninen kokous Grazissa. Muistot yli 40 vuodesta ovat uudestaan vahvistaneet Jumalan uskollisuuden.

Niin kuin jokaisena kuukautena kokoontuivat myös lokakuun viimeisenä sunnuntaina Zürichissä uskolliset Sanan kuulemisen alla.

Lokakuussa 10.— 20. päivien välisenä aikana mentiin sitten ensin Angolaan, missä kahden kaupungin, Luandan ja Kabinan, stadioneilla tuhannet kuulivat Sanan ja lopuksi yhteisessä rukouksessa toivat Herralle Jumalalle ylistyksen ja palvonnan. Myös kokoukset kahdessa Simbabwein kaupungissa, Hararessa ja Bulawayossa, olivat hyvin siunatut.

Blantyressä, Malawissa, oli ensimmäinen kokous järjestetty eräässä kolminaisuushelluntaseurakunnassa. Kun saarnaaja lopuksi vakuutti, että hän ei voi uskoa sanomaa, kaikki valitut nousivat mielenosoituksellisesti ylös ja lähtivät rakennuksesta. Viimeinen kokous, joka tapahtui Lilongwessa, oli valtava voittokulku Totuuden puolesta.

Päätös oli 20.päivänä marraskuuta Johannesburgissa, Etelä-Afrikassa. Niin kuin veljet sanoivat, uskovia oli virrannut yhteen aina 1500 asti.

Niin paljon matkoja, kuin olen tehnyt menneinä vuosina, minä en ehkä tulevaisuudessa voi enää tehdä. Sydämelläni on, pääasiassa keskittyä harvempiin maihin, joissa en vielä tähän mennessä ole voinut vieraillla.

Jumala on lahjoittanut armon, että veljet monista maailman maista seurakuntiansa kanssa voivat osallistua internetin kautta jumalanpalveluksiin, jotka tapahtuvat jokaisena ensimmäisenä viikonloppuna täällä Krefeldissä. Ensimmäisenä viikonloppuna marraskuussa oli 844 osallistujaa yhteyttä kytkettynä, ja ne lisääntyvät yhä enemmän.

Saksankielellä pidetyt saarnat käännetään simultaanisti 12 kielelle. Kuukausittain lähetettävien DVD:ten lukumäärä on tällä hetkellä 6700. Tällä tavalla käy täytäntöön, että viimeinen sanoma saarnataan todistukseksi kaikille kansoille ja kielille.

Teille, rakastetut veljeni ja sisareni, jotka rukouksinne ja lahjoinenne tuette tätä Jumalan työtä ja teette sen mahdolliseksi, minä sanon koko sydämestäni kiitoksen. Herra palkitkoon sen teille. On kannattavaa olla uskollinen loppuun asti, sillä loppu tullaan kruunaamaan.

„Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä” (1Kor. 1:8).

Jumalan tehtävässä toimien

Kokoustiedoksiannot

Zürichissä on vuodenpäätöskokous ehtoollisen ja rakkausaterian kanssa sunnuntaina, 25. joulukuuta 2011, klo 14.00 Volkhausissa, Helvetiaplatzissa.

Koska vuodenvaihde osuu tällä kertaa viikonlopulle, on **Krefeldissä** uudenvuodenkokous lauantaina, 31. joulukuuta 2011, kuten tavallista klo 19.30 ja sunnuntaina, 1. tammikuuta 2012, klo 10.00.

Huomioitavaa: Zürich – kokous **tammikuussa** on siirretty neljanteen sunnuntaihin, nimittäin **22. päivään tammikuuta 2012.**

Helmikuussa kokous **Zürichissä** on viimeisenä sunnuntaina, 26. helmikuuta 2012, mutta tällä kertaa **Sinisessä salissa** Valkoisen sijasta.

Maalikuussa on kokous Zürichissä kuten **tavallisesti** kuukauden viimeisenä sunnuntaina.

Huhtikuussa kokous Zürichissä on taas siirretty viikkoa aikaisemmaksi, nimittäin **22. päivään huhtikuuta.**

Kuva Phnom Penhistä Kambodzasta

Kuvassa on nähtävissä osa suuresta kokouksesta Luandan stadionilla,
Angolassa

Kuva on kokouksesta Johannesburgissa

Kokous Roomassa

Kuva Grazista, Itävallasta